

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2236/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Мирослављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никша Рељић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 629/25 од 26.02.2025. године, у седници одржаној 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 629/25 од 26.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 629/25 од 26.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 955/22 од 10.09.2024. године, ставом 1. изреке, дозвољено је преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева поднеском од 29.05.2024. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: за претрпљене физичке болове 96.000,00 динара; за претрпљени страх 32.000,00 динара, за умањење животне активности 104.000,00 динара; све са законском затезном каматом од 10.09.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да суд тужену обавезе да му на име наканде нематеријалне штете исплати: за претрпљене физичке болове још 84.000,00 динара; за претрпљени страх још 148.000,00 динара, за умањење животне активности још 96.000,00 динара; све са законском затезном каматом од 10.09.2024. године до исплате. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 168.700,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 629/25 од 26.02.2025. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 955/22 од 10.09.2024. године, у ставовима првом, другом и четвртном изреке, а жалбу тужене у

том делу одбио као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу на име претрпљених физичких болова, страха и умањене животне активности као последице повреде на раду коју је претрпео ...2020. године приликом демонстрација када је дошло до нарушавања јавног реда и мира тако што је ударен каменом у главу. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца делимично усвојен донета је применом одредби чланова 154, 173. и 174. Закона о облигационим односима, у вези одредбе члана 164. Закона о раду, на основу утврђеног чињеничног стања да је до повреде тужиоца дошло приликом обављања редовних послова, као полицајца који је обезбеђивао дом Народне скупштине и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 05.04.2022. године, а поднеском од 29.05.2024. године, повећао је тужбени захтев на износ од 560.000,00 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић